BIBLIOTECA CENTRALA O „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

Anul al 56-lea
14 Pagini

EXEMPLARUL { In România 3 lei / In străinătate 6 lei

Nr. 190 Vineri 14 Iulie 1939
14 Pagini P IIII

Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării dir. G-le P. T. T. Nr. 24.464/939

ABONAMENTE IN ȚARA Lei 200 pe 3 luni. Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80. In străinătate în raport cu tariful poștal și valuta

UNIVERSUL

ABONAMENTE IN ȚARĂ pe un an la UNIVERSUL COPIILOR ZIARUL CĂLĂTORIILOR, VESELIA, RADIO UNIV. și UNIV. LITERAR câte 220 lei. ILUSTR. ROMÂNĂ și UNIV.-SPORT câte 500 lei

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACȚIE: 3.30.15

DIRECTOR ȘI ADMINISTRATOR DELEGAT
STELIAN POPESCU

Prisosul brațelor rurale

Am avut deseori prilejul să examinăm aci problema exodului rural, care s'a pus de mult în țările industriale, și odată cu ea problema denatalității, visul turburător din viața statelor moderne.

Chestiunea interesează însă nu numai statele industriale, ci și pe cele agricole. Pentru moment, drept este, că la acestea problema ia alte înfățișări, ceeace nu înseamnă că, prin consecințele mai depărtate sau mai apropiate, caracterul grav al problemei nu rămâne acelaș și pentru ele.

Comparând sub raportul demografic situația statelor industriale cu aceea a statelor agrare, avem întâi de constatat că în cele dintâi natalitatea este foarte scăzută, că, deși în schimb procentul mortalității este și el mai mic decât în țările agricole, totuși sporul mediu al populației este inferior celui din țările agricole.

Concluzia acestei constatări de fapt ar fi oarecum favorabilă menținerii caracterului agrar al economiei statelor.

Se întâmplă, însă, că statele agrare din Europa — și în fruntea lor România — să nu dispună de pământ suficient pentru o cultură care să asigure viața normală a unei familii de plugari. Intr'adevăr densitatea populației rurale pe unitatea de suprafață utilă este foarte mare mai ales la popoarele din Sud-Estul Europei, ceeace nu poate să asigure un venit și un standard de viață suportabile pentru populațiile respective.

Din suprafața exploatată a proprietății agricole din România, în urma recensământului din 1930, 74,9% erau reprezentați de proprietatea parcelară cuprinsă între 0-5 ha., care în niciun caz nu poate asigura unei familii o întreținere normală. Dealtfel, dat fiind că din totalul venitului național, îndeletnicirile agricole reprezintă cam 62 miliarde lei anual, împărțind această cifră la cele 3.280.365 gospodării rurale indicate de statistici, rezultă că venitul mediu anual al unei astfel de gospodării nu depășește 19.000 lei, ceeace chiar ca medie calculată la tot venitul din agricultură, fără deosebiri între suprafețele de exploatare, nu poate fi socotită drept o proporție satisfăcătoare.

Pentru statele agricole din Sud-Estul Europei se pune deci problema fărâmițării proprietății agrare, problemă delicată, întrucât, datorită sporului anual al populației din aceste state, pătura rurală respectivă își vede strâmtorate pe fiecare an mijloacele de existență.

Urmărind situația din țara noastră, numai din 1920 până la 1938, găsim că sporul natural al populației a fost de 4.208.580 suflete, adică în mediu cam 210.000 pe an. (După ultimul Buletin demografic, sporul dela 1 Noembrie 1937 până la 1 Noembrie 1938 a fost de 214.606 suflete).

Aci avem iarăși de observat că în timp ce populația urbană este în scădere (dela 1930 la 1938 a scăzut cu peste 16.000 suflete), populația rurală a înregistrat în aceeași perioadă un spor masiv de 1.713.108 suflete.

Or, tocmai acest spor accelerează procesul de fărâmițare a proprietății țărănești, agravând în acelaș timp situația populației rurale, amenințată cu pauperizarea în massă.

Un drum trebue tăiat pentru ușurarea acestor stări de lucruri. Trebue găsită formula cea mai potrivită pentru împiedecarea procesului de parcelare la infinit a proprietății țărănești; trebue să revizuim, pe de altă parte, regimul producției cerealiere. completând-o prin alte culturi și îndeletniciri productive menite să sporească media venitului țărănesc; în fine, numai în al 3-lea rând trebue să ne gândim la îndrumarea spre debușeul industrial a prisosului de brațe rurale.

Portul Cannes (Coasta de Azur) — I. PANTELI STANCIU

Vizite de prieteni

de N. BATZARIA

De câteva zile, Capitala găzduește, între alți vizitatori, și reprezentanți ai muncitorimii din Grecia, veniți la București cu ocazia expoziției organizată de „Muncă și voe bună". Se prea poate ca printre oaspeții eleni să fie și frați de sânge de ai noștri, adică aromâni stabiliți în Grecia din timpuri imemoriale și cetățeni buni și leali ai statului grecesc, așa cum s'au dovedit în toate împrejurările și așa cum, fără vreun îndemn special din partea cuiva, sunt și vor continua să fie.

In adevăr, o caracteristică nedesmințită a românilor aflători în țări străine este lealitatea și credința cu care slujește statul ai cărui supuși sunt, iar de aici din România, nu pot primi, eventual, sfaturi și îndemnuri, decât în sensul de a stărui pe drumul lealității și credinței.

Intorcându-ne însă la oaspeții eleni, cari au venit să viziteze Capitala și să cunoască țara, admițând că ar aparține cu toții națiunei grecești, credem că au fost plăcut impresionați de buna și prietenească primire ce li s'a făcut. Sunt doar fiii unui popor și cetățenii unui stat, de care ne unesc atâtea legături, ce n'au cum să fie distruse, pe când interesele comune și primejdiile comune ne impun să fim alături unii de alții și cât mai solidari.

Scriind acestea, nu avem în vedere numai tratatele de amiciție și alianță și faptul că ne găsim împreună cu toată sinceritatea și hotărirea în organismul politic atât de necesar, care este Înțelegerea Balcanică.

Ne gândim mai ales la altceva: la situația cu totul specială datorită unei interpenetrații reciproce, așa cum greu găsim ceva asemănător la alte popoare.

In vinele multor greci curge sânge românesc, precum sunt destui români, ai căror ascendenți — unii chiar foarte apropiați — au fost de origină etnică grecească.

Socotind ca o glumă afirmația bătrânului academician elen Keramopulos despre o pretinsă și imposibilă românizare a unei masse grecești din Peninsula Balcanică, adevărul—tocmai pe dos — este că foarte mulți aromâni s'au grecizat, pe când cei mai mulți din grecii veniți aici, în țară, în diferite timpuri și împrejurări, s'au asimilat în massa poporului român.

Un factor important, care a contribuit și continuă a contribui la acest proces de asimilare, este asemănarea pronunțată în mentalitate, în concepția despre viață, în temperamentul meridional al unora și al altora. Suntem doar și unii și ceilalți produsul civilizației greco-latină, care a făcut din noi oameni cu suflete deschise și senine și ne-a înzestrat cu o vedere clară a realităților, cu un bun simț ce ne-a scăpat de multe rătăciri și scrânteli.

Așa s'a creiat între români și greci o afinitate vădită și firească, făcând să ne simțim ca niște rude apropiate.

Dar din momentul în care au intrat în țară, oaspeții eleni au avut ocazia — desigur, plăcută pentru dânșii — să constate libertatea de care se bucură conaționalii lor, cari își păstrează încă limba și origina etnică. Debarcând, de pildă, la Constanța, au fost întâmpinați de cetățeni români, cari le-au vorbit grecește fără ca pentru aceasta să aibă din partea cuiva o supărare cât de mică. Au putut afla că la Constanța și aici, în Capitală, sunt biserici grecești și școli grecești, care funcționează în toată libertatea. E o libertate datorită și convingerii

(Continuare în pag. 2-a)

Declarațiile d-lui Chamberlain

Toată lumea a așteptat declarațiile pe care d. Chamberlain trebuia să le facă încă de Sâmbăta trecută și cari au fost făcute în ședința de Luni a Camerei Comunelor.

In linii generale, aceste declarații erau cunoscute cu anticipație, nu fiindcă s'ar fi făcut vreo indiscrețiune, ci pentru că atât primul ministru britanic cât și lordul Halifax au făcut, cu privire la atitudinea Marei Britanii în criza actuală internațională și în deosebi față de problema Danzigului, repetate declarațiuni caracterizate tocmai prin precizinea lor.

Totuși, față de modul cum s'a desfășurat criza și față de impresiunea că s'ar fi produs o destindere în chestiunea Danzigului, declarațiile d-lui Chamberlain au căpătat importanța unui eveniment politic hotăritor din care să se poată desprinde, pentru viitorul apropiat, o indicațiune.

Primul ministru britanic n'a făcut un discurs. La întrebarea ce i s'a pus, d-sa a răspuns cu preciziune și cu conștiința răspunderii față de așteptarea atentă a opiniei publice mondiale.

Pacifist convins, d. Chamberlain a arătat că Marea Britanie, deși nu găsește nimic „nici nedrept nici ilogic" în statutul actual al Danzigului, totuși nu vede exclus ca „într'o atmosferă mai limpede posibilitatea de a i se aduce îmbunătățiri să fie discutată".

Cu alte cuvinte, dacă problema Danzigului ar putea fi rezolvată prin negocieri între părțile interesate trebue ca în primul rând să înceteze atmosfera încărcată de astăzi și să se creeze, printr'o reciprocă încredere, condițiunile morale necesare oricărei discuțiuni.

Atâta timp cât atmosfera încărcată va continua, atâta timp cât vor continua atacurile de presă și declarațiile amenințătoare, atâta timp cât se vor lua necontenit măsuri militare, fără nici o necesitate evidentă, va persista teama că se pregătește „de a se reglementa viitorul statut al Orașului Liber printr'o acțiune unilaterală pe sub mână".

O asemenea acțiune Marea Britanie e hotărită să nu o admită. Și, după declarațiile lordului Halifax, după precizările anterioare ale însuși primului ministru, d. Chamberlain a crezut că pentru a degaja țara sa de orice răspundere pentru viitor, pentru a nu lăsa să persiste nici o îndoială asupra atitudinei Marei Britanii, trebue să dea un nou și solemn avertisment:

„Dacă urmarea evenimentelor — a spus d-sa — ar fi să confirme această ipoteză, veți înțelege că problema n'ar putea fi socotită ca o afacere pur locală care ar atinge drepturile și libertățile Danzigului, ci ar ridica imediat chestiuni mult mai grave care ating existența națională și independența Poloniei".

Este deci evident că pentru Marea Britanie, orice schimbare „unilaterală pe sub mână" ar însemna o gravă atingere a existenței naționale și a independenței Poloniei și în acest caz asistența Marei Britanii în favoarea Poloniei ar urma imediat.

„Suntem ferm hotăriți să executăm acest angajament" — a precizat d. Chamberlain.

Primul ministru britanic a ținut să aducă elogii guvernului polon pentru calmul ce l-a păstrat și a respins învinuirea că Anglia ar fi încurajat Polonia la rezistență. Răspunsul dat de Marea Britanie Poloniei n'a venit de cât la 31 Martie, după ce guvernul polon luase la 23 Martie măsuri de apărare și după ce a trimis la 26 Martie, răspunsul la Berlin.

In concluziune declarațiile d-lui Chamberlain pot fi rezumate în aceste două eventualități:

Dacă atmosfera ceasului de față va putea fi schimbată în așa fel încât „sfaturile înțelepte să poată prevala", atunci s'ar putea găsi mijlocul de a se aduce îmbunătățiri statutului actual al Danzigului. „Imbunătățiri" — în nici un caz nu o modificare totală sau anexiune, care ar pune în primejdie independența și existența națională a Poloniei.

Dacă acest lucru se va dovedi imposibil și s'ar încerca o acțiune unilaterală, Marea Britanie e ferm hotărită să intervie imediat în ajutorul Poloniei. Această hotărire va fi îndeplinită chiar dacă acțiunea militară ar fi făcută „pe sub mână", adică dacă prin crearea unui fapt împlinit la Danzig s'ar încerca să se prezinte o acțiune defensivă a Poloniei ca o agresiune.

In fața acestor două posibilități, cuvântul îl are de acum înainte înțelepciunea.

Studenții germani

vor fi intrebuințați la strângerea recoltei

Berlin, 11 (Rador). — *Corespondentul agenției „Havas" transmite:*

Semestrul de studii la școlile superioare și la școlile tehnice se va încheia anul acesta la 14 Iulie în loc de 1 August, cum se încheia în anii precedenți.

Scopul urmărit prin această grăbire a închiderii școlilor este de a permite studenților să ajute la strângerea recoltei, care constitue astăzi una din principalele preocupări ale autorităților germane.

——xx⊙●⊙xx——

In Boemia

mașinile de treerat au fost sechestrate

Londra, 11 (Rador). — „Times" anunță din Praga că în numeroase districte din sudul Boemiei autoritățile germane locale au pus sub sechestru mașinile de treerat.

Ziarul afirmă că măsura ar fi fost luată în scopul de a se putea controla recoltele.

——xx⊙●⊙xx——

FILME

Conștient de îndatoririle sale de soț și părinte Segălică și-a dus soția și copilul la munte. Nu întâlnește un cunoscut fără să nu-i spună, chiar dacă nu este întrebat:

— Sâmbătă seară plec la Polana-Țap, ca să văd pe ai mei.

— Și de sigur că rămâi până la toamnă acolo, răspunde un coleg de școală.

— Imposibil. Și să-ți zic de ce: sunt deja foarte ocupat și nu pot lipsi prea mult din București. Am așa o afacere, că, dacă mă învârtesc nu mai am nevoe zece ani să muncesc

— Ziceai că te duci la familie numai Sâmbăta. De ce nu pleci, măcar odată, în altă zi? Nu de altceva, dar pentrucă și alții au avut surprize neplăcute când au preferit trenului de plăcere pe cel din ajun.

Podidit de nădușală, zăpăcit, Segălică scoate calendarul din buzunar, ca să vadă ce zi este. Și constatând că e Joi, s'aruncă în primul tramvai și apucă ultimul tren pentru Valea-Prahovei.

Ce s'a petrecut în mintea și în sufletul lui în cele trei ore nocturne; cum era să coboare în alte stații, sau să sară din tren, care mergea prea încet față de graba lui, este mai greu de descris decât de înțeles.

Sbuciumul atinge culmea când Monica nu deschide la prima ciocănire, ca să-i sară de gât — cum făcea Sâmbăta — și când i se pare că aude șoapte înăuntru. Dă cu valiza în ușă. Atunci, ea apare în prag, cu mâinile în șolduri.

— Ce? Ai nebunit deja?

El o respinge violent și se repede sub pat, hotărît să facă o-mor.

— Nu e! strigă, ceva mai liniștit.

Caută după sobă.

— Nu e nici aici!

Deschide garderobul.

Un tânăr cu părul roșu, în costum de plajă, ține un revolver întins.

Segălică își revine, închide garderobul și cade pe scaun, abia putând să șoptească:

— Nici aici nu e! *Don José*

Limba noastră

Urme de silă...

„Vă ridicați, îmi scrie d. Soricu, împotriva celor cari, spre a lua ochii naivilor, îngrămădesc în scrisul lor cuvinte străine, amenințând „aticismul limbei noastre". Căutați pricina acestei rătăciri, urmăriți izvorul ei și-l vedeți mustind în toate părțile.

„*Român* a însemnat odată, și îndelungă vreme, rob. E dureros, dar e așa. Tot ce era românesc era un semn al robiei. Și firesc era să nu placă robia. „Această carte au fost scrisă pe *rumânie* și nu-i bună de nimica...", scrie Costandin din Dorna pe scumpul Codice dela Voroneț.

„Ce însemna a fi român ne-o arată puhoiul de fii ai neamului nostru, cari au trecut în alte țări, peste granițele Olteniei și ale Moldovei...

„Astăzi, când acei cari am biruit ne găsim toți la un loc, buna judecată ne spune că tocmai pentru acea sfântă suferință, cu care a fost plătită „rumânia" ar trebui să ne fie drag tot ce e al nostru.

„Se vede însă că în cutele sufletului ne-au mai rămas din strămoși URME DE SILĂ pentru tot ce înseamnă „rumânie", *deci și pentru felul de a vorbi...*

„Nu nevoia de a da în graiul nostru idei, pentru care n'am fi avut vorbe — am avut totdeauna cuvinte a căror noțiune n'am vrut să o cunoastem — nu idei, cari ar fi bătut nevolnic la poarta mintii au pus la treabă pe forfecătorii de limbă. *ci năzuința de a părea că-s învățați...*

„Nu nevoia, ci goana după savantlâcul ușor a născocit la noi pe *scărmănătorii de limbă... lupta de înnoire a limbei, căreia nu știu dece i se dă atâta însemnătate în programele școlare*, a fost imitație după nemți și după unguri. Cel puțin legile lui Aron Pumnul sunt pe de-a 'ntregul ale lui Francisc Kazinczy. *Stelământul* e croit după *csillagzat, limbământul* după *nyelvészet.*

„Cum ar fi putând bulgarii, sârbii și grecii să scrie fără ajutorul cuvintelor de împrumut? Suntem noi în urma tuturor ca bogăție de cuvinte? *Atunci dece ne mai rătoim?* Nu e sărăcie. ci LIPSA DE MANDRIE IN LACOMIA CU CARE SE FURĂ CUVINTELE FRANTUZESTI.

„E dureros că trebue să le spun toate acestea. Nu ne fac nici o cinste. Dar trebuesc spuse odată de cineva. să nu se creadă că nu ne dăm seama de noaptea în care orbecăm".

Imi pare rău că locul mi-e îngrădit și nu pot da astăzi mai mult din scrisoarea cu atâtea adevăruri și atâtea învățăminte a d-lui Soricu. Totuși nu mă îndur să trec peste rândurile acestea:

„Ne este lene să judecăm cu mintea noastră. Oricât de becisnice, luăm de suflet judecățile rotunjite de-agata de alții. Jurăm în numele altora. Găina străinului ni se pare curcă. *Na gândim și nu simțim prin noi înșine, adică ROMÂNEȘTE.* Și e firesc atunci ca și tâlmăcirea *să nu fie în graiul nostru".*

Pricinile răului sunt cele pe care le arată d. Soricu.

Dar dela Costandin din Dorna și dela vremile robiei au trecut ani mulți. De atunci am avut pe Mihail Kogălniceanu, marele dascăl, care în 1843 și-a început lecțiile la Academia Mihăileană din Iași cu cea mai frumoasă învățătură, plină de dragoste și de mândrie pentru tot ce e românesc.

De atunci am avut scriitori ca Negruzzi, Odobescu, Eminescu, Creangă. cari au iubit limba și i-au dat strălucire. De o sută de ani se ridică mereu licee și școale superioare. Avem astăzi patru Universități — cea dintâi datorie a oricărei Universități e apărarea limbii. Avem și Academia Română, care la întemeierea sa a primit „ca un sfânt depozit, *paza, îngrijirea și desvoltarea limbii".* Și tot ni se pare că o carte „scrisă pe rumânie nu-i bună de nimica" și furăm cuvintele frantuzești ca să ne îmbogățim limba!...

De ce, domnule Soricu? Fiindcă de „paza, îngrijirea și desvoltarea limbii" — „sfântul depozit" — nu se îngrijește nimeni. Ba, și acum, poate mai mult acum decât altă dată, dela slujitorii acestor așezăminte pornește învățătura că limba noastră e „ciobănească" și „atât de săracă", încât n'ai cuvinte să-ți spui gândul și trebue s'o „îmbogățești" cu „nuanțe" străine.

Școlarii romani învățau pe de rost versuri din cei mai strălucici poeți. Invățau pe de rost judecățile alese din cei mai de seamă prozatori. Li se dădea să învețe pe de rost cele mai frumoase cuvinte, adunate de dascăli dela poeți și dela prozatori. Fiecare școlar, deprins a vorbi îngrijit, putea să-și spue gândul în fraze, care aminteau pe Virgil, pe Cicerone, pe Horațiu.

Poporul roman, crescut în cultul limbii, nu primea schimonosirea nici unui vers sau a unui cuvânt.

Și atunci, dacă știi toate acestea, nu te miri când citești pe Suetoniu și vezi că împăratul Tiberiu *cere iertare Senatului* că folosește un cuvânt străin — cuvântul *monopolium*, monopol. Nu te miri că într'o zi, acelaș împărat auzind că Senatul întrebuințează, într'un decret, cuvântul *emblema*, a cerut „să se schimbe acest cuvânt *barbar* cu unul latin. Și nu te miri că împăratul August *a dat afară din slujbă* pe un ajutor de consul, socotind că acesta nu are pregătirea trebuincioasă pentru slujba pe care era chemat s'o facă, fiindcă a întrebuințat un barbarism: *ixi* în loc de *ipsi.*

Te miri numai că după două mii de ani, noi privim ca „mari" filologi, „mari" învățați și „mari" scriitori pe toți schiloditorii limbii.

T. PISANI

IN APROPIERE DE CLUJ

S'AU PRĂBUȘIT MARȚI TREI AVIOANE

Ministerul aerului și marinei este informat că Marți 11 Iulie 1939, în cursul dimineței, trei avioane care decolaseră de pe aerodromul Cluj, au căzut la 40 km. Nord de acest aerodrom, din cauza vremii defavorabile.

Avioanele au fost distruse, iar piloții: locot. av. Panas Artur, adjutant major Grădinaru Emil și adjutant stagiar Velicu Stan, și-au găsit moartea în aceste accidente.

Comisia de anchetă s'a deplasat la fața locului, pentru a cerceta cauzele și împrejurările accidentelor în chestiune.

Cum s'a săvârșit atentatul

contra primarului din Halmeu

Halmeu, 11 Iulie

Duminică, în zorii zilei, cam pe la ora 3, în camera de dormit a d-lui primar Teofil Rusu, a făcut explozie o grenadă, care a rănit grav la cap pe primar și a distrus mobila și tot ce se afla înăuntru.

In sgomotul infernal produs de grenadă, au fost treziți din somn fiul primarului precum și d. Mihai Moroiu, medic veterinar, cari se aflau, fiecare, în câte o cameră de sub acelaș acoperiș.

In camera plină de fum și nori de praf d. T. Rusu se sbătea între moarte și viață, în patul plin de sânge.

Dându-se alarma au sosit imediat la fața locului d-nii plut. major Moise Pascu și plut. Bulc, șefii secției și postului de jandarmi Halmeu, cum și medicii Vasile Rednic și I. Ijac, cari au dat primele ajutoare și au expediat pe rănit la spitalul din Satu Mare.

La ora 9, au sosit în localitate d-nii maior Sfetea Carol, com. legiunii; prim procuror Rădescu, jude instructor Al. Pop, cum și doi ofițeri experți, dela regimentul din Satu Mare, cari au început cercetările.

Dela început s'a stabilit că grenada este la fel cu cele întrebuințate de teroriștii maghiari, în atentatele săvârșite.

Imediat s'au luat măsurile de rigoare, arestându-se peste douăzeci de inși bănuiți de complicitate.

Cercetările continuă.

CURIERUL LONDONEZ

Televiziunea in Anglia

de JOHN TURNER

Televiziunea e privită de obicei ca o invenție recentă, care a făcut pași gigantici într'un timp foarte scurt. De fapt, spre a-i găsi origina trebuie să ne întoarcem la anul 1817, când s'a descoperit metalul numit seleniu, deși adevărata lui importanță, — posibilitatea de a transforma undele de lumină în unde electrice, — a fost descoperită abia în 1873. Nipkow a inventat faimosul lui „scanning disc" în 1884. — Scanning înseamnă împărțirea unei imagini în constituenții ei și transformarea lor în semnale electrice. Dar, cele mai importante dintre toate au fost, poate, cercetările lui Campbell Swinton în 1908; căci ideile sale alcătuiesc baza sistemului britanic de televiziune, care e în funcție actualmente la Alexandra Palace *din zona de nord a Londrei.*

Experiențele lui Baird, de după război, au dus la transmisiuni de imagini simple în 1925. In 1929 Britsh Broadcasting Corporation (Societatea britanică de radiodifuziune) a oferit înlesniri pentru transmisiuni experimentale, și în 1932 s'a amenajat un studio special în clădirea societății de radiodifuziune. La acea epocă cinci

(Continuare în pag. 2-a)

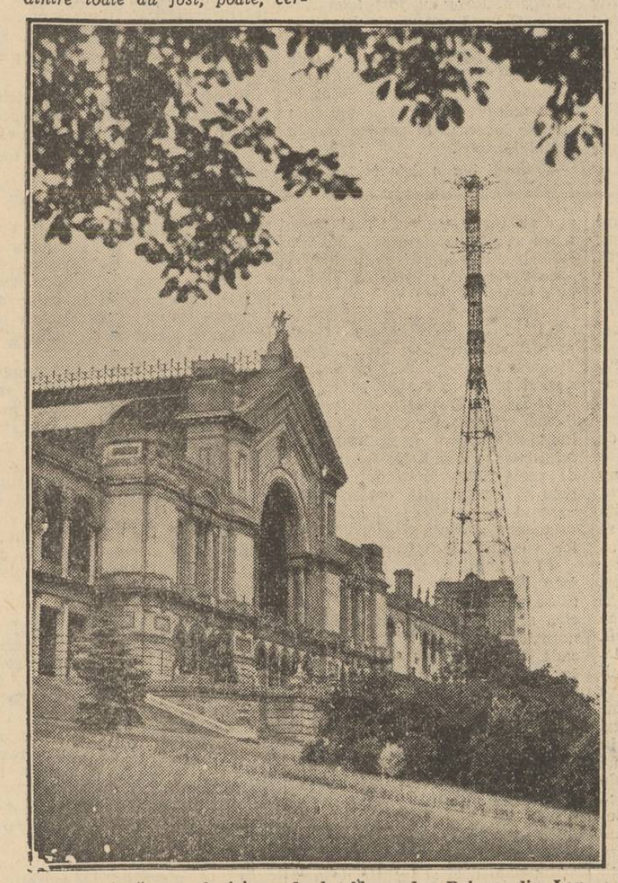

Marea antenă de televiziune de la Alexandra Palace, din Londra, are o înălțime de 67 metri și montată pe un teren inalt de 24 metri ceeace dă un total de 91 metri. Intreaga construcție este așezată pe o înălțime, ce se găsește, de fapt, la 183 metri deasupra nivelului mării.